

• CUBE KID •

DEŇÍK MALÉHO MINECRAFTÁKA

8

computer
press

404
EDITIONS

NEOFICIÁLNÍ DOBRODRUŽSTVÍ
ZE SVĚTA MINECRAFTU

Deník malého Minecraftáka 8

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Cube Kid

Deník malého Minecraftáka 8 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

• CUBE KID •

DENÍK MALÉHO

MINECRAFTÁKA

DENÍK MALÉHO MINECRAFTÁKA 8

Cube Kid

Překlad: Roman Bureš

Jazyková korektura: Petra Láníčková

Odpovědný redaktor: Roman Bureš

Technický redaktor: Jiří Matoušek

1. vydání

Published in the French language originally under the title:

Journal d'un Noob (title to come) – volume 8

© 2025, 404 éditions, an imprint of Édi8, Paris, France.

« Minecraft » is a Notch Development AB registered trademark.

This book is a work of fiction and not an official Minecraft product, nor an approved by or associated to Mojang.

The other names, characters, places and plots are either imagined by the author, either used fictitiously.

An unofficial Minecraft book.

Translation © Roman Bureš, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-251-5117-4

ISBN e-knihy 978-80-253-XXX-X (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

e-shop: www.albatrosmedia.cz

info@albatrosmedia.cz

Vytěžování textu či dat z této publikace ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU je zakázáno.

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

Vydalo nakladatelství Computer Press v Brně roku 2025 ve společnosti Albatros Media a. s.
se sídlem 5. května 22, Praha 4. Číslo publikace 45 624.

computer

press®

Tato kniha je fikce a není oficiálním produktem společnosti Mojang AB ani jiné osoby či společnosti, která vlastní autorská práva na jméno či značku hry Minecraft. Ostatní jména, postavy, místa nebo zápletky jsou buď plodem autorovy představivosti, nebo jsou použity fiktivně. Jakákoli podobnost s realitou je čistě náhodná.

Pro Lolu Salines, editorku této knižní série,
která si chtěla jít v pátek 13. listopadu
zatančit do klubu Bataclan.
Děkuji, že jsi ve mě věřila.

Cube Kid

CO SE STALO V PŘEDCHOZÍCH DÍLECH? SHRNUTÍ PODLE MINUSE!

Kniha 1

Bylo to mé noobovské období. Ve škole nám řekli, že pět nejlepších žáků se může stát bojovníky. Můj sen! S mým kamarádem Řízkem jsme dělali vše pro to, abychom se zdokonalili v těžbě, boji, obchodování, architektuře, řemeslech a zemědělství. Také jsem se seznámil se Stevem a Mikem, hrdiny z jiného světa. Naši vesnici často napadají příšery. Je to práce Herobrina (*Toho Bez Očí*). Dokud existuje škola pro zlé čaroděje, musel skončit jako nejlepší ze třídy!

Kniha 2

V tomto druhém díle jsem potkal spoustu nových přátel! Především Maxe, který je opravdu super inteligentní. Pak tu byla Alizée, podivná, plachá žačka, ze které se vyklubala nejhustější bojovnice (*98. úroveň!*). A také jsem se seznámil s Émeraude, oblíbenou dívkou, která se mi zpočátku vůbec nelíbila... Všichni jsme společně bojovali proti strašlivé příšěře Urkkovi, která napadla naši vesnici.

Kniha 3

Spřátelil jsem se s Émeraude, která opustila Pierrův tým a přidala se k týmu Minus (*o Pierrovi raději mluvit nebudu, nezaslouží si to... ve čtvrtém díle se mě dokonce pokusí zabít!*). Do vesnice dorazili nějací lidé – Ztracená legie vedená Kolbertem. Chtěli bojovat s Tím Bez Očí, ale ten u nás nebyl! Jenže najednou tadá – i on se přišel podívat! NECHTE KONEČNĚ MOJÍ VESNICI NA POKOJI!!! Dorazil i Notch, mocný čaroděj, který stvořil Minecraft, aby se Herobrinovi postavil. Válka začala!

Kniha 4

Steve a Mike se vydávají shromáždit armádu... budeme potřebovat pomoc! Co se mě týče, byl skoro konec školního roku. Zbývalo ještě několik zkoušek, včetně testu z redstonového inženýrství. Naštěstí jsem se skamarádil s Lolou, která je v redstonu nejlepší. Co víc k tomu můžu říct? Další boje, spousta bojů, například proti zombíkům. Dokončili jsme školu a museli si vybrat Cestu (což znamená povolání). Buď Cestu meče, abychom se stali bojovníky, nebo Cestu diamantu, abychom se stali kapitány (*něco jako vůdci bojovníků*). Těžká volba! Já jsem si samozřejmě vybral diamant!

Kniha 5

Jsem kapitánem a Alizée taky. (*Už jsem se zmínil, že má v sobě magii? Mega cool!*) V této knize jsem úspěšně dokončil svůj první úkol v Soví příhradě! Byl to Kolb(ert), kdo mě požádal, abych tam šel. Alizée se tam ke mně přidala, což bylo dobře, protože jsme museli prozkoumat Hrobku zapomenutého krále... fakt strašidelnou hrobku! Když jsme tam byli, potkali jsme se s Pierrem (ze kterého se nakonec vyklubal Fajn týpek) a seznámili se s dobrodruhem jménem S. Společně jsme bojovali s bossem, čarodějem jménem Urf (*Jestli vám to něco říká, tak je to správně, býval to učitel v mé vesnici*). A vyhráli jsme! Dokončil jsem svou první výpravu!

Kniha 6

V Soví příhradě jsem se sešel se všemi svými přáteli a vydali jsme se zpátky do vesnice. Až na to, že vesnice byla opět napadena a příšery zničily zmrzlinárnu... Neodpustitelné! Zjistil jsem, že Alizée je vlastně elfka. To je prostě šílené! Každopádně k nám dorazila zpráva od krále: každá vesnice musí poslat 15 bojovníků do hlavního města Aetherie na výcvik. Tým Minus je samozřejmě jedním z nich! Pokud budeme pořádně trénovat, pravděpodobně budeme moci jít bojovat s Herobrinem... ale to ukáže až čas!

Kniha 7

Steve, hrdina z jiného světa, záhadně zmizel. Spolu s přáteli jsem se vydal po jeho stopách a objevili jsme obrovský labyrint pod hlavním městem, plný nestvůr pokřivených temnou magií. Po vyčerpávajícím boji s démonickým prasetem jsme zjistili, že nám tahle výhra vynesla jen ubohý jeden bod zkušeností! A důvod? Obávaný Herobrine očaroval všechny příšery tak, aby hrdinům zabránil v růstu. Když už se zdálo, že je vše ztraceno, naše kamarádka Élodi – která se, jak se ukázalo, stala královnou – přišla s řešením: Založila cech dobrodruhů, který se Herobrinovi postaví! A hádejte, kdo jsou první nováčci? My! Takže teď nás čekají epická dobrodružství, souboje s nejděsivějšími tvory a záchrana celých říší!

Dobrodružství začíná...

A Herobrine už si tak nevyskakuje!

DENÍK ZÁPÍSEK 1

V hlavním městě, konkrétně na jeho severním okraji, najdete budovu, která vypadá jako obrovský hostinec.

Ale jeho vývěsní štít vypadá až příliš **hrdinsky** na to, aby patřil nějakému obyčejnému hostinci: okřídlený zlatý meč, hrdě vyvěšený nad hlavním vchodem. Stačí jeden pohled na takový štít a je vám hned jasné, že **tohle místo nabízí víc** než jen pohodlné postele.

Ve skutečnosti je zde také obchod se zbraněmi, kovárna plná brnění, kavárna a obchod s lektvary, nemluvě o dvou jídelnách. A především je zde rozlehlý sál s **nástěnkou**, podobnou nástěnce s **úkoly** z akademie.

Vše, co začínající hrdina potřebuje, pod jednou střechou. Místo s takovým jménem, které byste očekávali:

Cech dobrodruhů

..... Cech pro **dobrodruhy**.

Když to teď vidím napsané... určitě se někteří z vás ptají: Je opravdu nutný cech jen pro tyto lidi? Opravdu potřebují dobrodruzi **základnu?**

Mám pro vás lepší otázku: **Koho to zajímá?**

No vážně, proč by někdo o takovém místě pochyboval?!

Bylo by to jako ptát se: „Jsou oplatky užitečné?“ Na to bych odpověděl hlasitým: „**ANO !!!!**“

Ještě včera jsem byl studentem **Lorické akademie**. Ještě před pár měsíci jsem byl obyčejným vesničanem, který neuměl nic jiného než farmařit. Zalévat úrodu. Sbírat semínka.

A teď jsem byl tady a téměř jsem to místo mohl nazývat svým domovem. I když přiznávám, že můj první den v cechu neproběhl **úplně** podle mých představ.

Než jsem se mohl **přihlásit**, musel jsem se zúčastnit jakéhosi úvodního kurzu s dalšími třemi potenciálními nováčky.

Byli také z Akademie. Moc dobře jsem je neznal, ale párkrát jsme se ve škole potkali.

Jedním z nich byl trpaslík jménem **Grom**. Patřil k trpasličí šlechtě a měl **smaragdovou** sekeru s očarováním **Ostrost V**. Zřejmě trpasličí **válečník**. O něco starší než já. Možná čtrnáct? Na svůj věk vypadal dost silný.

Vedle něj stál **Sorin** v kožené zbroji a na boku mu visela krátká **diamantová** čepel.

Byl zhruba stejně starý jako Grom a přišel mi jako nějaký **lovec pokladů** nebo **zloděj**.

A nakonec malý chlapec jménem **Fimble** – **gnóm** – oblečený do šedého roucha. Byl to **mág** a bylo mu přibližně tolik co mně. Dvanáct nebo třináct let.

Pokud jde o naši **učitelku**, jmenovala se **Lysana**.

Byla to mladá žena oblečená ve stříbrném kroužkovém brnění. Kolem krku měla diamantový přívěsek.

To znamenalo, že byla **dobrodruhem s hodností Diamant**.

Nebyla to nejvyšší hodnost v cechu, ale zkušenosti už měla.

Na začátku nás seznámila se současným stavem světa. To pro mě **nebylo nic nového**, takže jsem se během jejího přednesu občas odpojoval.

„...“

„... svět, který je momentálně obléhán **Tím Bez Očí**...”

„Jeho nedávno objevené **doupě**, kobka pod hlavním městem...”

Privolání hrdinové se je pokusili prozkoumat, ale selhali...

Velmi **houževnatá** monstra... vyšetřováním jsou nyní pověřeni dobrodruzi... v nesnázích... neprošli ani prvním patrem, a...”

A...

... **zzzzzzzz**...

...

Stručně řečeno, věci se **nevyvíjejí dobře**.

Doufal jsem, že na to dnes nebudu muset moc myslet.

Nemohli bychom se naučit nějakou schopnost nebo dvě? Udělal bych cokoli, jen abych přišel na jiné myšlenky.

„Takže je to **klasická kobka**,” řekl trpaslík **Grom**. „Skupina dobrodruhů vlezte dovnitř, pobijí pár příšer, vrátí se do města, odpočinou si **a jdou na další**.”

„Dokud se cech nedostane až na konec,” dodal mladý mág.

Naprostá brnkačka.

„Zjednodušeně řečeno, je to tak,“ řekla Lysana. „Ale nebudu ti lhát. Cech se v poslední době potýká se spoustou problémů. S **takovými příšerami** jste se ještě nesetkali.“

Prý se jim říká **eidoloni**.

Zcela nová **třída** monster. Naprosto proti přírodě. Jsou téměř jako zlí duchové. Poslední výtvor **Toho Bez Očí**.

Někteří se objevili v okolních krajích a napadali farmy a vesnice.

Mnohem častěji se však vyskytují v kobce pod městem.

Do tomto vysvětlení se učitelka obrátila ke mně.

„Slyšela jsem, že ses nedávno s jedním **utkal**. Můžeš to popsat?“

„Vypadal jako **zelené prase**“, řekl jsem.

Grom se lehce zasmál.

„**Prase?**“ Myslel jsem, že mluvíme o příšerách.

Pokrčil jsem rameny.

„Bylo opravdu **silné**“

„No jasně, chlapečku.“

Zloděj jménem **Sorin** si povzdechl a vrhl **podrážděný pohled** na naši učitelku.

„Opravdu tu budeme jen nečinně stát a bavit se o hospodářských zvířatech? To je to, s čím má cech takový problém?“

„Jo, jen ztrácíme čas,“ řekl trpaslík. „Mluvíme tu o prasatech... Víte, s čím jsem bojoval u nás? Se slizouny! **Spoustou slizounů!**“

„Já taky,“ řekl mladý mág **Fimble**. Před odchodem do hlavního města jsem pomocí ohnivě magie zničil spoustu slizounů! Stejně jako pavouků, a dokonce **i jednoho creepera!**“

...

Nemohl jsem uvěřit vlastním uším. Zdálo se, že jejich vesnice byly napadeny pouze **základními** nestvůrami.

Do **Labyrintu** pod městem určitě nevročili. Kdyby ano, brali by nás vážně.

Lysana vypadala **pobaveně**. „Mohli bychom vám vše podrobně popsat,“ řekla. „Ale samotná slova vás na to nepřipraví.“

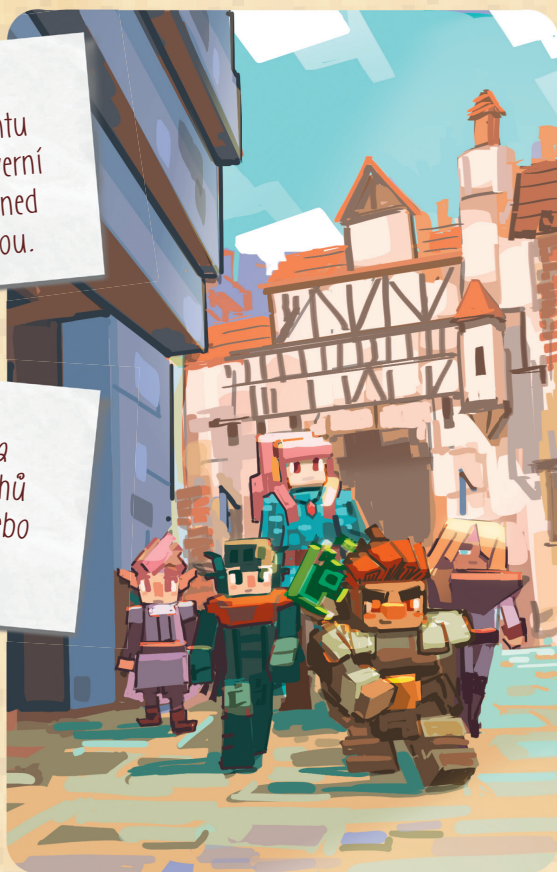
Abyste skutečně pochopili, proti čemu stojíme, musíte
to vidět na vlastní oči.

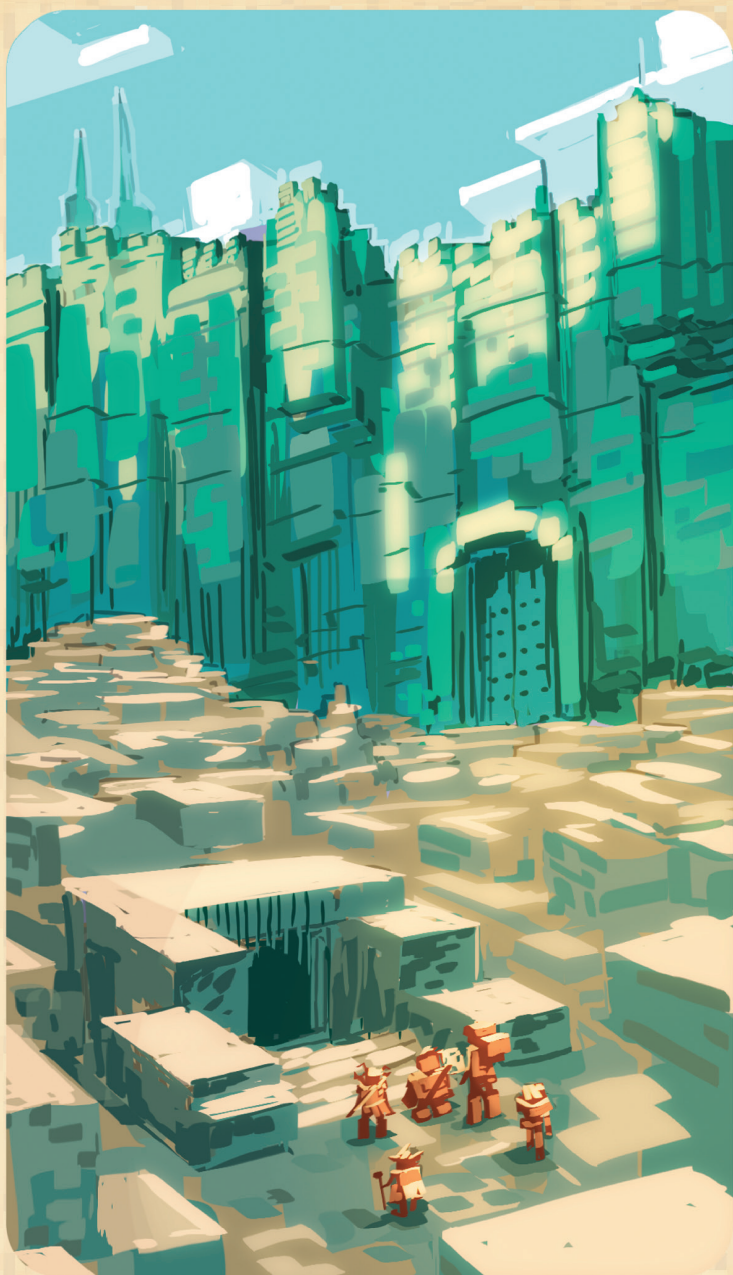
Když šla ke dveřím, ohlédlá se.

„Jdeme do **Labyrintu**. Pokud nabudete dojmu, že už nechcete
být součástí tohoto cechu, dejte mi vědět.“

Věděli jste to?
Vchod do labyrintu
se nachází na severní
hranici Loricy, hned
za severní branou.

Pěšky od sídla
Cechu dobrodruhů
je to jen deset nebo
patnáct minut.

(Děsivá hudba)

(Šustění
netopýřích křídel)

Bylo to úplně stejné, jako když jsem tu byl naposledy. Rozsáhlé chodby z **bleděmodrého** kamene.

Zlodějova první reakce na Labyrint byla:

„**Vážně?** V okolí mého městečka byly **děsivější** kobky než tohle.“

Podle trpaslíka ale byl ten modrý kámen **velmi neobvyklý**.

Tvrďší než podloží. Dokonce ani trpaslíci by něco takového

nedokázali vytvořit.

„Tohle místo je **nepřirozené**,” zamumlal. „Cítím to ve vousech.“

Fimble se nervózně rozhlédl.

„Takže jestli jsem správně pochopil situaci, ti zdejší tvorové mají nějaký druh **obraný?** Hůř se zabíjejí?“

Lysana přikývla.

„Dokud se k nám rozhodnete přidat, stanete se dobrodruhy s **Nefritovou** hodnotí. To je **nejnižší** hodnota v cechu.

A každý den budete likvidovat nestvůry v této oblasti, kde je relativně bezpečno. Budete také hledat **tajné vchody** a podobné zvláštnosti.“

Poblíž vchodu do kobky se příšery vyskytují poměrně často. Takže netrvalo dlouho a na jednu jsme narazili.

Vypadala jako **obyčejný**, středně velký slizoun. Byla jen o něco větší než jeden blok.

Na takového moba můžete narazit kdekoliv. Lysana nás přiměla zastavit o kus dál.

„Zelený slizoun?“

Sorin se se zvednutým obočím podíval na Lysanu.

„Je to **vtip?**“

Trpaslík vyprskl smíchy.

„Chceš mi říct, že tohle je ta příšera, se kterou má cech problémy?“

Myslel jsem, že jsi říkala, že tohle místo je plné **zlých duchů?**

„Nenechte se zmást jeho vzhledem,“ řekla Lysana. „Možná to býval obyčejný slizoun, ale teď...“

„**Hmmm**,“ zabručel mág a zamračil se.

„No, nevypadá zrovna děsivě.“

Gnóm, který vypadal téměř jako dítě, zvedl svou malou hůlku a začal odříkávat slova kouzla **Identifikace**.

Je to něco jako vylepšená verze **Analýzy**, která zobrazuje podrobné informace téměř o všem. Jde dokonce zakouzlit i na jednotlivé bloky a zobrazit jejich statistiky, jako je tvrdost a podobně.

Před mágem se objevila **stříbrná obrazovka** plná čísel a run.

„Pouze **druhá úroveň**,“ řekl a podíval se na obrazovku. „To by měl být silný asi jako kostlivec. Přesto se zdá, že má na slizouna moc bodů zdraví... **Dvacet srdíček?** Má na sobě spoustu kouzelných efektů. Je to skoro, jako by byl očarovaný!“

„Fakt?“ řekl Grom, vykročil kupředu a oháněl se při tom bojovou sekerou.

„Očarované nebo ne, rád bych viděl, jak tohle ubohé žele odolá ostří mé smaragdové čepele!“

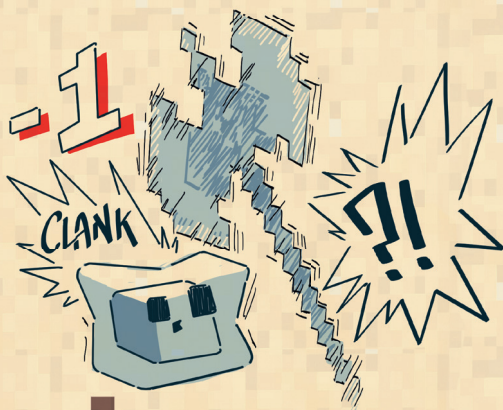
Bez dalších slov se trpaslík vydal na zteč. Vlastně **počkat**. Počítá se jeho bojový pokřik jako slovo?

Jediný bod

poškození. Půlka srdíčka.

To bylo vše. Zdálo se to až **neuvěřitelné**.

Zvlášť vzhledem k jeho zbraní.

„U elfích vousů!“

Trpaslík s naprosto nevěřicným výrazem znovu zaútočil.

A opět to bylo, jak kdyby místo zelené želatinové kostky narazil na **blok železa**.

Situace se moc nezlepšila, ani když jsme se se **Sorinem** zapojili do boje.

I když jsme na něj útočili ve třech, jeho zdraví téměř neklesalo. A když jsem uviděl, že se mu životy zase doplňují, sevřelo se mi srdce.

... Regenerace.

Představte si sliz s **neuvěřitelně** vysokou hodnotou obrany.

Jako by měl na sobě dvě diamantová brnění. K tomu přidejte efekt **regenerace** – silou srovnatelný s lektvarem **Regenerace V**.

S tím jsme se měli vypořádat.

Pokračovali jsme v útocích, ale naše zbraně občas nezpůsobily vůbec žádné poškození.

Nula.

Připomnělo mi to příhodu, která se stala v naší vesnici. Starý kovář

Buchar měl truhlu přeplněnou předměty. Víko nešlo zavřít, a tak do něj znovu a znovu bušil a při každé ráně divoce chroptěl.

Stejně to bylo i tady. Stejný **vztek** a **frustrace**. Stejný divoký křik.

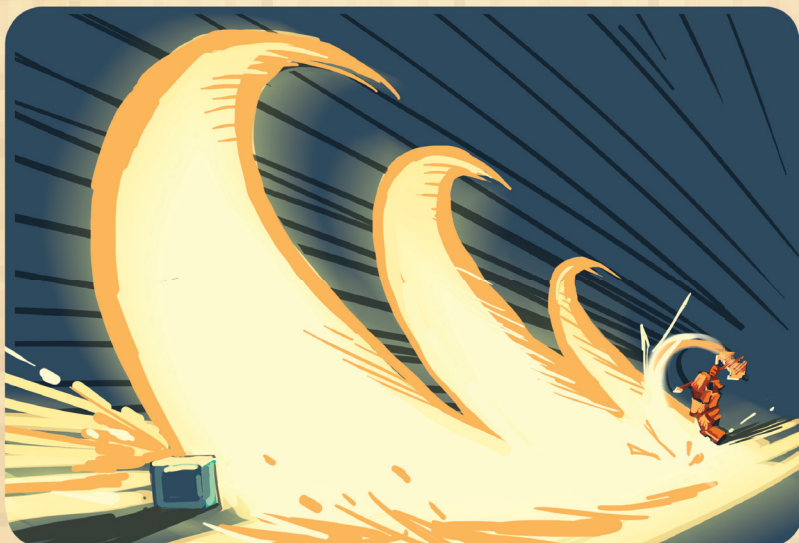
Na druhou stranu truhla nemá **tlamu plnou tesáků** a nikdy se vás nepokusí sežrat.

A rozhodně nevydává zvuky jako tahle věc. Téměř jako chrčení **zombie** smíchané s kočičím vriskáním. Nebo možná spíš vytím.

"Riiiiiiiiiiii...!!"

Zvuk, který by slizoun nikdy neměl vydávat.

Netrvalo dlouho a opravdu **naštvaný trpaslík** použil tu **nejsilnější** schopnost, kterou znal.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Deník malého Minecraft'áka 8.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.